

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

23. Facta est illo tempore turbatio non minima de via Domini. Demetrius quidam nomine, argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicu[m] quæstum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

publica illa confessio, veluti res ardua & odiosa, aut cessauit penitus, aut nisi rarissime iniuncta fuit. Quare tandem quarto post Christum seculo ira scriptum reliquit aliqui epist. 50. decreuit Leo Magnus: Reatus conscientiam sufficit solis Sacerdotibus indicari confessione secreta. Sed horum omnium ignarus Caluinus, pulchram se antithesim posuisse arbitratus est, quod ista in Actis memorata confessio publica fuerit, nostra hodie priuatis. Nihil quippe est vna ignorantia audacius. Et tamen quasi repreclarè gesta, hosti que penitus debellato, ira concludit a triumphum canit Caluinus: En quād dexter Scripturam ad probandas suas fallacias accommodent. Cui uno verbo respondemus: Habet Lector, quād dextere Caluinus antithesis suas ad calumnias pertexendas accommodet: habet quād varia futilitate luculentum istud confessionis peccatorum exemplum eludere, inuertere, deprauare Caluinus contendenter.

23. Facta est illo tempore turbatio non minima de via Domini. Demetrius quidam nomine argentarius, faciens aedes argenteas Diana, præstabat artificibus non modicum quaestum.

Caluinus
canis rhe-
toricus.

CAluinus scurra egregius, &c, ut ille olim Timon, canis rhetoricus, artis sua specimen hic dare voluit. Tumultuatur (inquit) Demetrius cū sua manu: quia si tollatur superficie

ex qua quæstū facere soliti sunt, opificiū ipsorū con-
cidet. Ergo nō secus ac pro vita sua depugnat, ne De-
metrius opima p'æda, alij quotidi'ano vītu priu'etur.
Hæc omnia historiæ Apostolicæ conformia
ac vera sunt. Nūc quām dextere ad suas fal-
lacias probandas hanc Scripturam accom-
modet Caluinus, & quām egregiè scurram
agat, attende. Hodie (inquit) quis zelus Papam,
cornutos Epis:opos, monachos, & totam cleri Papa-
lis colluuiem instigat? Imò quis eos exagitat furor, vt
tam acriter Euangelio resistant? Istant quidem se
profide Catholica decertare. Nec verò Demetrius
honesto praetextu carebat, cultum Diana obtendens.
Verū res ipsa clamat, non tam pro aris ipfis quām
pro foci pugnare, vt scilicet culinam habeant bene
calentem. Fædas in Deum blasphemias, modò nihil
minuant ex eorum prouenuit, placide dissimulant.
Tantum in tuendis superstitionibus, que ad farinas
valent, sunt plusquam animosi. Et iterum paulò
post eiusdē Demetrij hypocrisin tractas: Nō
absimilis (inquit) est hodie Pa'istarū ratio. Plenis
quide buccis se fidei Catholicae & S. matris Ecclesiæ
parvulos esse iactat; sed de suo zelo sic præfati, in ipsa
causa actione culinæ nidorē toto gutture spirat. Hec
canis iste. Sed quid ineptius aut magis ridi-
culum ab uno aduersario in alium dici po-
test, quām quod totidē verbis in ipsum sta-
tim ab altero regeri queat? Putida hæc &
puerilis, sed à fœtida maleuolentiæ cloaca,
Caluin' peccatus totum occupante, profecta
accusatio, in ipsius caput commodissimè re-

N n 2 geritur;

Caluini
Calunia
in ipso
Caluini-
tas veris-
simè re-
torta.

geritur; an etiam verissimè, ipse cum suis vi-
derit. Hodie quis zelus Caluinum, Bezan,
barbatos Ministros, & totā illam lacus Ge-
nevensis colluuiem instigat? Imò quis eos
exagitat furor, vt tam acriter Ecclesiā Chri-
sti Catholicam impugnent? Iactat quidem
se pro Euāgelio decertare. Nec verò Demet-
rius honesto prætextu carebat, cultū Dianz
obtendens. Verùm res ipsa clamat, non tam
pro aris ipsis quām pro focis pugnare, vt scī-
licet culinam habeant bene calentem, vt ie-
junio & abstinentia eliminatis, carnis per-
petuum nidore culina sapiat, vt tota eorum
charitas in cacabis ferueat, tota fides in culi-
nis caleat, tota spes in ferculis iaceat, quo-
rum Deus venter, pulmo templum, aquili-
culus altare, Sacerdos coquus; qui vxorū
amplexibus carere nō possunt, qui diuorijs
factis alias superinducunt, qui Dei legem v:
impossibilem exhorrent, quorum doctrina
carnalis, vētri & cupiditatibus subseruiens.
Fēdas in Deum blasphemias quas alij se-
ctarij passim euomūt, modò nihil minuant
ex eorum prouentu, modò ipsorum sectam
non lādant, modò opimos patronos & he-
roas (quos emungunt) ab ipsis nō diuellant,
placide dissimulant. Et plenis quidem bu-
cis se Euangelij causam agere, & Euangeli
patronos esse iactat; sed de suo zelo sic pre-
fati, in ipsa causæ actione culinæ nidorem,
ventris curā, carnis libertatem toto gutture
spirant;

spirit. Hæc Caluinianæ hoc loco declamationi breuiter responsa sunt.

C A P. X X.

21. *Testificans Iudeis atque Gentilibus in Deum pœnitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum.*

HVius loci tractatio Caluiniana luculentio erit documento, quanto in errore versantur, qui hæreticorum commentarios propter multa illis virilia permixta, resectis quæ nocere poterunt, legi cum fructu posse existimat. Hunc sanè locum ita tractat Caluinus, maximè circa pœnitentiā ac fidem à Paulo hīc prædicatā, ut, qui eā legat Catholicus, nō nisi orthodoxā in primis ac salutare doctrinam ab illo tradi, saltem nihil ab eo noxium afferri, prorsus sibi persuadeat. Quum enim multa hic dixerit in speciem optima, vel sensum habent latenter venenatum, vel, si purus eorum sensus est, aliquod semper toxicum proximè subiicitur, quo præcedentium verborum puritas penitus inficitur. Ad huius rei luculentum (vt dixi) documentum, huius loci explicationem seu corruptelam potius mirè fraudulētam & artificiosam prætermittere nolui. Primū de verbo *testificandi*, quo Paulus hīc vtitur, aliquid ob-

Nn 3 seruat